

بريالى امت او مات شوي صليبيان

شيخ اېمن الظواهري حفظه الله

بسم الله الرحمن الرحيم

بريالی امت او مات شوي صليبيان

(د صليبي حملې نه نهه كاله وروسته — رمضان المبارک ۱۴۳۱ هـ)

شيخ ايمن الظواهری حفظه الله

د السحاب خپرندويه اداره

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ وَالَاهُ
 په هر ځای کې زما مسلمانو وروڼو السلام عليكم ورحمة الله و بركاته و بعد.

په اول کې غواړم په پاکستان کې خپلو وروڼو ته خپله غم شريکي د هغه ضررونو
 په هکله وړاندې کړم چې په پاکستان کې د وروستي سيلابونو له امله دوی ته
 رسيدلی، او الله ﷻ څخه غواړم چې په مړو پي رحم وکړي، او زخميانو ته پي
 شفا ورکړي، او کونډو، يتيمانو، او زوریدلو ته پي بدله ورکړي. او ډيره زياته مو
 تمنا دا وه چې زه او نور وروڼه مې په پاکستان کې د خپلو خلکو په مينځ کې
 وای، او دوی ته مو د خپلې وسې مرستې او کومکونه کولای. او الله ﷻ زمونږ
 ډيرو ته دا شرف راپه برخه کړی چې د روسانو په خلاف د جهاد په وخت کې
 مو خپلو افغاني وروڼو سره مرسته او مدد کړی وو. او الله ﷻ زمونږ ډيرو ته د
 افغانستان په پاچه خاوره د جهاد عزت، او بيا د شهادت درجه راپه نصيب کړه.

او ځينې له مونږ داسې وو چې الله ﷻ دواړه ښيگڼې، هم د مرستې کولو او هم د
 جهاد کولو وړ په نصيب کړې وې لکه شهيد - کما نحسه - ابو عبدالرحمن
 کنډی رحمه الله کوم چې د عالمي صليب د اجير او مزدورو لښکرو پاکستاني
 فوځ په لاس ووژل شو.

او ډيره زيات مو تمنا دا وه چې په افغانستان کې خپل دې کار ته په کشمير او
 پاکستان کې هم دوام ورکړو، مگر په پاکستاني حکومت کې خاين واکداران او
 فوځيان د دې شرف حاصلولو مانع وگرځيدل او لا هم مانع گرځي، چې په دې
 ترتيب سره پي په واشنگتن، لندن، او تل اييب کې د لويو مجرمانو خدمت کړی
 وي.

او دا خبره خوښه گڼم چې په پاکستان کې خپلو خلکو ته دا خبره څرگنده کړم چې د سيلاب خپلو خلکو په مرسته کولو کې د پاکستاني حکومت د ناکامۍ لامل په پاکستان کې د حالاتو د خرابوالي او فساد په مقابل کې د دوی چوپه خوله پاتې کيدل دي.

نو غل رئيس جمهور د خپلو خلکو له مصيبتونو څخه په پاریس او لندن کې له غرب سره د خپلو علايقو په جوړولو باندې مصروف دی، او هلته د ډيرو مالونو په خرڅولو د لویو فاخره هوټلونو په جوړولو او د لوکسو موټرو په رانيولو او د هغوی په راوړلو، هم دی او هم يې لاس لاندې مناقق لښکريان لگيا دي.

او په مقابل کې خلک هرې يوې روپۍ ته اړ او محتاج دي تر څو د زيانمن شويو خلکو مرسته پرې وکړي.

او بيا غلام او مزدور لښکر د بارانونو اوسيلابونو په ځايو کې د مرستې کولو په ځای په قبيلو کې د مسلمانانو په وژلو او د هغوی د کليو په ړنگولو لگيا دي.

په پاکستان کې پدې فاسدو او فساد خورونکو باندې زموږ د خلکو چوپ خوله پاتې کيدل، د دوی مرستې ته دهغوی د نه وردانگولو يواځينی لامل دی. او همدا په پاکستان باندې د مصيبتونو د راتللو سبب دی.

په حکومت او پاکستاني فوځ کې د حاکمې طبقې لومړنی هدف خو په خارجي او داخلي بانکونو کې په ډالرو د خپلو حسابونو ډيرول دي، او پاکستان او خلک دې يې د هلاکت کندو ته وغورځيري. او غواړم چې خپل ځان او په پاکستان کې خپلو خلکو ته نصيحت وکړم چې الله ﷻ يواځې همدی زموږ نه د دې مصيبتونو لرې کوونکی دی، او همدی تنها هغه څوک دی چې دضرر او نفع رسولو مالک دی.

الله ﷻ فرمايي: ووايه: د وچې او لمدې له تيارو مو څوک ژغوري چې په زاريو يې پټ پټ رابولئ چې که له دې يې خلاص کړلو نو خامخا به له شکر ويستونکو شو. ورته ووايه الله مو له هغې، او له بل هر کړاو نه ساتي خو تاسو بيا هم شريکان ورسره نيسئ.

ووايه هغه په دې قادر دی چې له پاسه، یا له پښو لاندې مو کوم عذاب درباندي راولي، یا مو په ډلو کې سره گډوډ کړي او ځينو ته د ځينو نورو د عذاب خوندي وروڅکي، وگوره څرنګه آیاتونه راز راز بيانوي تر څو دوی وپوهيږي.

نو ځکه په مونږ لازمه ده چې په مونږ د هر مصيبت د راتلو په وخت کې ځانونو ته متوجه شو، او په گناهونو او تيريو کې د هغې سره محاسبه وکړو۔ الله فرمايي: او له تا مخکې مو هم (ډيرو) قومونو ته رسولان ليرلي، بيا مو هغوی په کړاوونو او غمونو کې اخته کړل چې عاجزي سره غاړه کيږدي. نو کله چې زمونږ سختي پرې راغله ولې يې عاجزي ونه کړه، د دوی خو زړونه لا هم سخت شول او څه يې چې کول هماغه شيطان ورته بنايسته کړل.

نو په پاکستان کې زمونږ په خلکو لازمه ده چې له خپل رب سره د خپلې رابطې اصلاح وکړي.

او له هرې گناه څخه چې کړې وي د توبې کولو پوخ عزم او اراده وکړي.

او له شريعت او عقيدې څخه د هر انحراف او کوروالي څخه پښيماڼه شي.

په پاکستانيانو کې د اسلام له دايرې څخه د ډيرو خلکو په مينځ کې د انحرافاتو خوریدل هيچانه هم پټ نه دي.

د عقيدې په لحاظ ډيرو کې علمانيت او بې ديني خوره شوې.

او اسلام ته په دې نظر گوري چې دا صرف څو ځاني عبادتونه دي چې د کور او مسجد له ديوالونو يې علاوه څه کار نشته.

او د ډيرو په مينځ کې قبرونو ته پناه وروړل او صرف يو الله ته دعا نه کول عام شوي.

او له دې سره سره نور شرکونه او په دين کې نوې جوړې کړې خبرې. او حال دا چې يو الله ﷻ همدې ضرر رسوونکی، نفع رسوونکی، روزي رسوونکی، ژوندی کوونکی، مرگ وړ کوونکی، هدايت کوونکی او گمراه کوونکی دی، او بس.

الله ﷻ فرمايي: او داچې جوماتونه د الله دي، نو (هله) الله سره هيڅوک مه رابلئ. او دا چې کله د الله بنده حضرت محمد ﷺ د هغه بللو ته پاڅيد، نږدې وو چې

دوئ (پيريان) سر په سر هغه باندې ورولو پري. ورته ووايه: زه خو يواځې خپل رب رابلم او بل هيڅوک نه ورسره شريكوم. ورته ووايه: زه تاسې ته نه د تاوان رسولو واک لرم او نه د خير ښکني. او هيڅکله به پرته له هغه بل د پناه ځای ونه مومم.

او رسول الله ﷺ فرمايي: او کله دې چې څه غوښتنه درلوده نو صرف له يو الله ﷻ څخه يې غواړه او کله دې چې مدد غوښتلو نو يو الله ﷻ نه يې غواړه.

او د شريعت د احکامو نه خلاف کول چې دي، نو پاکستانی حکومت لښکرې، او امنيتي ارگانونه يې د مسلمانانو مجاهدينو سره په جگړه کولو کې په افغانستان او پاکستان کې ښه په زور کې لگيا دي.

او دا ټول په دې گناه چې مجاهدين په پاکستان او افغانستان کې په اسلامي خاوره او مقدساتو باندې د صليبي يرغلگرو کافرو د حملې د مخنيوي له پاره په پښو دريدلي، او د هغوی خلاف جهاد او مقاومت کوي.

نو پاکستانی حکومت لښکر او امنيتي ادارې له ټولو نه په سختې گناه کې واقع شوي.

الله ﷻ فرمايي: اې مؤمنانو! يهوديان او نصرانيان ملگري مه نيسي، دوئ خپلو کې يو د بل ملگري دي، او له تاسو يې چې څوک په ملگرتيا نيسي نو هغه هم له دوئ شميرل کيږي بې شکه الله ظالم قوم ته هدايت نه کوي

نو الله ﷻ هغه څوک چې د مسلمانانو خلاف د يهودو او نصاراوو مرسته کوي د يهوديانو او نصرانيانو له ډلې ګرځولي. ځکه الله ﷻ فرمايي: چا چې له هغوی سره دوستي وکوله نو يقينا دی هم له هغو څخه ده.

بيا الله ﷻ د اخبره بيان کړې، چې د مؤمنانو خلاف د کافرانو مرسته کولو سبب دا دی چې دوئ د دنيا په تلونکې فايدې باندې حريص دي، او د هغې په له لاسه ورکولو باندې ويره لري.

نو الله ﷻ فرمايي: نو ته گورې چې د چا په زړه کې ناروغي ده، په هغوی کې منډې تررې وهي، وايي ويريرو چې څه پيښه (مصيبت او حادثه) راونه رسي، خو

لرې نده چې الله ﷺ له خپل لوري کوم بری درته راولي يا څه بله خبره (خرگنده کړي) نو بيا به په هغه چې په زړونو کې يې پټوي، پښيماڼه وي. اې هغو مسلمانانو چې په خپل دين او د الله ﷻ د غضب نه په دنيا او آخرت کې په خلاصون حريص يې.

د منافقانو په هغه دليل باندې لږ فکر وکړی، کوم چې قرآن ذکر کړی، آیا دا عين هماغه دليل نه ده کوم چې د پاکستانی حکومت لښکرې او ارگانونونه يې وړاندې کوي.

آیا د دوی دليل دا نه دی: چې مونږ په خپلو مصالحو د ويرې او د پاکستان د مصالحو په خاطر دا خبره پټيلې چې په پاکستان او افغانستان کې مسلمانان ووژنو، او کلي يې وران کړو، کورونه يې وسوزوو، او د هغوی په مليونونو له خپلو کورونو څخه وشړو.

نو بيا مبارکو آياتونو دا خبره ښکاره کړې چې دوی په دې انحراف کولو او په دې لويې گناه سره مؤمنانو ته د دوی خبره ښکاره شوه، نو د دوی د ايمان دعوه اوس ورته څه گټه نه رسوي.

اگر که کلک قسمونه هم وخوري، او د دوی عملونه ضايع شول، او دوی له تاوان نه پرته بل څه لاس ته نه شي راوړلای.

الله ﷻ فرمایي: او بيا به مؤمنان وايي: آیا دا هماغه خلک دي چې په ټينگه يې قسمونه کول چې مور له تاسې سره يو، اوس خو يې ټول عملونه خوشې بابيزه ولاړل او (ډير) تاواني شول.

دې نه وروسته مبارک آيتونه په قاطع اسلوب او يقيني خرگندوالي سره دا خبره بيانوي چې الله ﷻ د خپل دين نصرت کوونکو او خپلو دوستانو ته عزت ورکوونکی دی.

او د دې مرتدو ارتداد به الله ﷻ د خپلو لښکرو او نیکو بندگانو په لاس کوم چې د ده د رضا له پاره جهاد کوي له بيخه وباسي. کوم چې د دښمنانو له دښمنی او د ملامت کوونکو له ملامتی څخه نه ويريري، نو فرمایي: اې مؤمنانو! په تاسو کې چې هرڅوک له خپله دينه وگرځيد نو ژر به الله داسې خلک راولي چې الله ته

گوران وي او الله هغوی ته گوران وي، پر مؤمنانو به نرمي او په کافرانو به سختي کوونکي وي. د الله په لار کې به جهاد کوي او د چا پره اچولو نه به نه ډاريري. دا نو د الله يو فضل دی چاته يې چې خوبه شي ورکوي يې، او الله پوه د پراخی څښتن دی.

نو بيا الله ﷺ د يو الله پرستی او هدايت، د يو داسې قاعدې بنياد ږدي: چې د مسلمانانو سره دوستي او د هغوی مدد کول بايد صرف د الله ﷻ د دين او د رسول الله ﷺ د سنتو په بنياد او په اسلام او ايمان کې د خپلو روپو له پاره وي. او څوک چې دا کار کوي نو هغه يقينا د الله ﷻ د هغې ډلې څخه دی چې غالب او کامياب به وي.

نو الله ﷻ فرمايي: په حقيقت کې ستاسې ملگری يوازې هغه الله، رسول يې او هغه مؤمنان دي چې لمونځونه ترسره کوي او زکات ورکوي حال دا چې رکوع کوونکي وي.

او څوک چې الله، د هغه رسول او مؤمنانو سره دوستي کوي (پوه دې شئ چې) همدغه د الله ډله برلاسې کيدونکې ده.

بيا الله ﷻ د کفارو د مرستې او هغوی سره دوستي کولو سره خبرداری ورکوي. کوم خلک چې د اسلام په دين مسخرې او ملنډې وهي - نو الله ﷻ فرمايي: اې مؤمنانو! هغه خلک په ملگرتيا مه نيسئ چې ستاسو په دين ملنډې او ساعت تيری کوي، دا که له هغو کسانو وي چې تاسو نه مخکې کتاب ورکړ شوی او که له نورو کافرانو. او الله نه وډارشئ که تاسو (ريښتيني) مؤمنان يئ.

نو سبحان الله. آیا د ناټو ځواکونه کوم چې په پاکستان گرځي راگرځي او د پاکستاني حکومت لښکرې او امنيتي ځواکونه د هغوی مرسته تائيد او امداد کوي.

آيا دا د هغو خلکو څخه نه دي چې نبي ﷺ ته په کې په ښکاره په جريدو او خپرندويو وسايلو کې بد رد ويل شوي.

او آیا دا هغه خلک نه دي کوم چې په گوانتنامو، عراق او نورو ځايو کې يې د قرآن کریم سپکاوی کړی.

او آيا دا هغه پاڪستاني ځواکونه نه دي کوم بې چي د شريعت د احكامو د نفاذ مخالفت وکړ- او لال مسجد يې ويجاړ کړ، او ويې سوزاوه. او په هغه کې يې په زرگونو شهيدان امريکا ته د نزديکت او د هغې د رضا له پاره ونه وژل.

او آيا پاڪستان هغه نه ده کوم چي يې خپرندويه وسايل، جريدې، کتابونه، او اعلانونه يې په ښکاره د گناهونو کولو، لغړتوب او اخلاقي فساد نه ډک دي.

آيا په پاڪستان کې ټول د هلاکيدو اسباب لکه شراب څکل، نشي توکي استعمالول، لغړتوب، بې پردگي، قيماړ، سود، او بدلمني خوره نه ده.

نو آيا توبه کول نشته: بيرته راگرځيدل نشته؟

نو آيا د الله ﷻ خواته د عقيدې په سهي کولو د گناهونو په پرېښودلو د مؤمنانو سره په دوستي کولو او کافرانو سره په دښمني کولو ورگرځيدل نشته.

په پاڪستان کې زما وروڼو په دې پوه شى چې الله ﷻ چې يوازې گناهگارانو ته سزا نه ورکوي. بلکې هغو ته يې هم ورکوي چې د دوى په کړو راضي او چپ پاتې شوي وي، او هغو ته يې د نيکو امر او له بديو څخه په لاسونو، ژبو، او زړونو منعه نه وي کړي. او يوازې هغو ته به نجات وي کوم چې له بديو منعه کول کوي. الله ﷻ فرمايي: او د هغه کلي په هکله يې وپوښته چې د سمندر په غاړه ؤ هغه مهال چې د خالي په ورځ به ورته مایان څرگند راتلل او چې د خالي ورځ به نه وه، نه به ورته راتلل، همداسې يې ازميو، په دې چې سرغړونه يې کوله. او کله چې يوې ډلې يې وويل: د څه له پاره داسې خلکو ته نصيحت کوئ چې الله يې تباہ کوونکى يا سخت عذاب ورکونکى دى، هغوى ورته وويل: ستاسو رب ته د عذر پيدا کولو دپاره او دا چې بنايي دوى هم ووېرېږي. نو کله يې چې هغه نصيحت هير کړ چې يادونه يې ورته شوې وه نو بيا مو هغه کسان خلاص کړل چې له بدو يې منع کول او چاچې ظلم کړى ؤ هغوى سخت عذاب راوښول، په دې چې سرغړونه يې کوله.

نو الله ﷻ يوازې هغو ته نجات ورکړ چې له بديو يې خلک راگرځول. او نور يې په سخت عذاب اخته کړل.

له ابوبکر صدیق رضي الله عنه نه روایت شوی چې فرمایي: چې تاسو د الله جل جلاله دا قول لولی چې فرمایي: ای مؤمنانو! د خپلو ځانو غم کوئ، د بل چا بې لارې توب کوم تاوان نه درته کوي خو چې خپله پر سمه لار یاست.

او ما له رسول الله صلی الله علیه و آله څخه اوریدلي. چې فرمایي: کله چې خلک ظالم وگوري او د هغه لاسونه ونه نیسي الله جل جلاله به ټولو ته عذاب ورکړي.

په پاکستان کې زما مسلمانانو وروڼو! کله چې په افغانستان او پاکستان کې د نني صليبي جگړې مجرمان زموږ او ستاسو په مينځ کې د دې مانع شوي چې ستاسو سره د مرستې سعادت حاصل کړو.

نو په پاکستان کې دې زموږ وروڼه زموږ غمشکريکي او دوي ته د رحمت او د مصيبت او د غم لرې کولو دعاگانې قبولې کړي.

او يوازې الله جل جلاله مقصود ده په هر حال کې.

او پاکستاني خپلو وروڼو ته د غم شریکي نه وروسته، او په هر ځای کې مسلمان امت ته دا وریادوم چې په دې ورځو کې په مونږ باندې د صليبي معاصرې حملې له شروع څخه نهه کاله تیریري، کومه چې په افغانستان کې په امارت اسلامي باندې د دې حملې پیل شوی وو.

زه نه غواړم چې په خپلو خبرو کې د الله جل جلاله په حکم په افغانستان کې د ملا عمر حفظه الله په مشرۍ د امارت اسلامي د مجاهدينو رانږدې کامیابي او سوېي يادې کړم.

ځکه دا هغه خبره ده چې د الله جل جلاله په فضل دوست او دشمن دواړو ورباندې اتفاق کړی، او هيڅوک د دې کامیابي په راتلو کې شک نه کوي. تر دې چې د امریکا په مشرۍ صليبي اتحاد هم دا مني مگر خبره صرف په دې کې ده چې دا به کله او څرنگه وي.

زه وایم د الله جل جلاله په حکم سره په افغانستان کې نږدې فتحې ته زه نه غواړم چې اشاره وکړم بلکې څه چې زه غواړم چې ويې وایم هغه عبارت له هغو درسونو او عبرتونو څخه دي کوم چې د صليبيانو او د هغوی د مزدورانو په مقابل کې د دې نهه کلنې جگړې تجربې يې له ځان سره لري.

کوم چې ټول عالم اسلام کې د خراسان څخه رانيولې بيا تر مغرب اسلامي پورې حتی چې د غربيانو د کور په دننه کې هم روان دي.

زه گمان کوم چې په مسلمانان خاوره د غربي تيري سره چې د عقيدې له پلوه بې دينه او د صليبيت په لحاظ بې بندوباره ده دې نهه کلنې جگړې د مخامخ کيدو هغه دوه طريقې او خوځښتونه څرگند او سره جلا کړل.

اول خوځښت: د جهاد د سنگرونو ثابت پاتې کيدلو او د اسلام د لمنځه وړلو او د هغه د شعایرو څخه دفاع کولو خوځښت وو. چې د عقيدې په اصولو بې خان پابند کړی، او له خپلو عقایدو، اصولو او ارزښتونو څخه د نه په شاکيدو په هغو د نه سازش کولو، تيريدلو او نه صلحې کولو خوځښت.

او د خپلو کمو اسبابو، کمې توپنې او کم تياري په درلودلو سره الله ﷻ ته د نژدې کيدلو له پاره او د هغه په مرسته او په ځمکه کې د بر لاسي کولو په وعدې د باور په درلودلو سره د تيري کوونکو صليبيانو په مقابل کې د الله ﷻ په توکل باندې مخامخ کيدلو کې د ورگډيدلو خوځښت.

او دا له خراسانه بيا تر مغربي اسلامي پورې د مجاهدينو خوځښت او د هر هغه چا چې دوئ سره بې مرسته او نصرت کړی.

او هر څه دوهم خوځښت چې ده، نو هغه د عقيدې د اصولو، د اسلام د اساساتو، د شريعت د احکامو، د مسلمانانو د مقدساتو څخه د په شاتک جوړ جاري، ځان تيريدنې، او د ځان ذليله کولو خوځښت دی.

او دې منهج خو قسمه ډلې لکه د ماتې خوروونکي، لويدونکي، په عقیده کې شک اچوونکي، د هويت سوال کوونکي، د سياسي مهارت دعوه داران، په علمانيت باندې رنگ شوي د قوميت او ديموکراسي دولت غوښتونکي او داسې نور د خواهش د بوتانو پيروان ځان ته ورټول کړي.

کوم چې بې دينه غربي فکر ورباندې ولاړ دی، او همدا راز اسلام ته منسوبې يو څو ډلې، او حال دا چې هغه په واقع کې د نړيوال کيدو او غرب ته نژدې کيدو په خوا روان دي، او ځان داسې بنکاره کوي چې دا خو په اصل کې ځايي خوځښتونه دي چې په مدني حکومتونو ايمان لري.

او دا په واقع کې د بې دينه حکومت له پاره يو څو په ظاهره ښکلي الفاظ دي. او د وطن او قوميت سره تړاو له بل هر تړاو نه پورته بولي، او داسې نور عنوانونه او شعارونه، کوم چې د دوی يې د ماديت پر بنسټ ولاړ، د غربي فکر څخه را اخلي کوم چې يو له بل سره په تضاد کي او بې معنی دي.

او دوی خپل ځان داسې ښکاروي چې دوی له تروريزم څخه بيزاره دي، او دا جهاد لره د بې دينه غرب تعريف او ښودنه ده.

او خپل پوره وړتيا د بته ښيي چې دوی په عالمي نظام کې ورگډيدلو او شريکيدلو ته پوره تيار دي، کوم چې په دوم نړيوال جنگ کې بريالي غرب په نورو ور فرض کړی، کوم چې د امنيت د شوری تر عنوان لاندې په کمزورو د زورورو د بادارۍ پر بنسټ ولاړ دی، او پر دريمې نړۍ او بالخصوص په اسلامي خاوره باندې له شرقي ترکستان څخه نيولې بيا د اندلس تر سبته او مليليه پورې.

نو په اسلامي امت دا لازمه ده تر څو د دې شتمنې تجربې ښه څيړنه وکړي کوم چې د الله ﷻ په لار کې د الله ﷻ د کلمې د اوچتوالي له پاره د مقاومت او دفاع کولو له جهاد سره تړلی ده.

او د هرې ستمي، قومي او علمانيت ته د بلنې له غوښتنو څخه پاکه ده.

نو په دې تجربه کې د الله ﷻ په فضل او احسان سره د ناتوانۍ د حرکت شهبو له پاره يو عملي جواب دی، کوم چې دوی مسلمانانو ته دا روا کړی چې په افغانستان کې د امريکايي صليبيانو په صفونو او د هغوی تر بيرغ لاندې د مسلمانانو خلاف وجنگيري او هغوی ووژني، کومو چې په ترکيه کې د ماردين په کنفرانس کې د يو نوي قاديانيت ايجاد وکولو.

د کومو چې مشران يې د جهاد دعوت او اسلامي حرکتونو ته منسوب کيدلو سره سره کابل او بغداد ته د امريکايي ټانکونو په شا او د هغوی د توپونو تر سيوري لاندې ورننوتل.

کوم چې زمونږ په پايختونو کې د حکومتونو د راضي کولو له پاره کچکول گرځوي، او د هغوی مشران د مسلمانانو ولی الامر بولي.

چې په حقيقت کې دوی په مسلمانانو باندې د صليبي علماني غرب اولياء دي، دا د عجز او ناتوانۍ هغه حرکت دی کوم چې د بدلون راوستلو له پاره د علماني قوانينو په روا والي د اعتراف او د هغوی په رڼا کې د کار کولو او د هغې د حکامو لاندې په درواغجنو انتخاباتو کې د برخې اخيستلو له ليارې دعوه کوي.

او خبر دې لا دې ځای ته ورسیده چې د دې تغیر له پاره د بې دینه محمد البرادعي تر مشرۍ لاندې کار کوي.

کوم چې د امریکا د غم خورئ له آسمانه په مونږه راپریوته، تر څو په مصر کې مخالفې ډلې د امریکا د ګټو په خوا بوزي، لکه چې د اټومي انرژي اداره یې د هغې د ګټو له پاره پکاروله، د محمد البرادعي او مبارک قصه عین د زرداري او مشرف قصه ده.

دا د امریکا زړه، نوې لوبه ده. په پاکستان کې امریکا او غرب د مشرف تائید وکړ، سره له دې چې انتقاد یې پرې کاوو مګر دا وروسته له دې چې کله یې په افغانستان او پاکستان کې د مسلمانانو د وینې تویونې، او د هغوی د ښارونو په وړاندو کې ورسره شریک شو، او وروسته له دې چې مشرف د ډیرو جرمونو مرتکب شو، او په اسلام آباد کې یې د سور جومات په بمبارولو او سوزولو وکاراوه، نو وروسته له دې ټولو امریکا د دې احساس وکړ چې اوس مشرف ناکاره شو او د ده په خلاف د خلکو غصه په زیاتیدو ده، نو بینظیرې سره یې په دې اتفاق وکړ چې کوم جرمونه چې ورباندې دي له هغې به یې معاف کړي او د دې معافي نامه به له مشرف نه په زور تر لاسه کوي، او بیا به یې پاکستان ته راولي، او په انتخاباتو کې به بريالیتوب ورته آسانوي، کوم چې مونږ ټول پوهیږو چې زمونږ په ملکونو کې انتخابات څه ډول تر سره کیږي.

او دا هغه کار دی چې امریکا په افغانستان، پاکستان او عراق کې په خپل مال، بمونو او ټانګونو تر سره کړی.

نو زه وایم چې امریکا د بینظیرې سره په دې اتفاق وکولو چې په دې شرط حکومت ته د دې د رسیدلو لار آسانوي تر څو په افغانستان او پاکستان کې د مسلمانانو په وژنه کې د امریکا لاس خلاص پریږدي.

او دې ته به د خلکو او آزادۍ په نامه او د ديموکراتيک حکومت په لاس چې اکثريت به ټاکلی وي داسې خدمتونه ورته وړاندې کړي چې هغه به مشرف نه وي تر سره کړی.

او کله چې بينظيره ووژل شوه نو امريکا د خپل مؤقف د جبران کولو له پاره غل زرداري (چې مخکې په هره معامله کې ورته لس فيصده مختص وو) چې د فساد او غلا د جرائمو په وجه نړيوالو محکمو ته هم مطلوب دی، د حکومت کولو له پاره راوړاندې کړ.

نو اوس له لس فيصده غلانه سل په سل فيصده شو. نو ده امريکا ته هغه څه مخکې کړل چې غوښتل يې، او هغه څه يې امريکا ته ورکړل چې پاکستاني فوځ سره له خپل غلامتوبه او پست والي ديته تيار نه وو چې ورپې کړي، او دا ټول د ديموکراسۍ آزادۍ او د اکثريت د غوښتنې تر نامه لاندې.

په پاکستان کې ددې شريفو او پاکو انتخاباتو له برکته زرداري د قضاء له منگولو څخه مصون شو، هغه چې د هغه او وزيرانو د محاکمه کولو کوششونه يې د دستور د ساتنې او د مفسدينو د حمايت کولو د قوانينو، په کافي مات شول، اوس دا بدبويه قصه دوی په مصر کې پلي کول غواړي.

دا وروسته له دې چې امريکا له مبارک نه خپل ټول اهداف تر لاسه کړل، او د پيشو د پنجلو په څير يې په منطقه کې د خپلو ټولو پليټو عزایمو له پاره وکارولو، چې په اسلامي حرکتونو د تعذيب د حملو په لارې اچولو نه رانيولې، بيا د عراق تر محاصرې، او بيا د هغې او د افغانستان بمبارولو نه، د غزې تر محاصرې پورې.

نو کله چې مبارک د فساد، جرائمو او خيانت يوه نښه وگرځيده، او امريکا دا احساس کړه که مبارک نه يې حکومت زوی ته په ميراث پاتې شي نو کيدای شي تشويشونه او مشکلات راوپاروي، نو دا فيصله يې وکړه چې خپلو اهدافو ته د رسيدلو په خاطر يو بل مشابه خط تعقيب کړي. او هغه د امريکا د غم خوړلو د نماينده دکتور محمد البرادعي په لاس، او يا د بعضې مصريانو د پيژندل شوي ټوکې په بڼه کې چې ورته ووايي محمد البرادعي المنتظر يعنې د کوم د راتلو چې انتظار کولی شي.

نو يا به امريکا برادعي په شرقي طريقه د انتخاباتو له ليارې حکومت ته راوړي، لکه دا کار چې په پاکستان کې وشو.

او يا به يې د جمال مبارک په تسي کې د يو ازغي په شکل کې د مخالفينو د مشر په حيث را مخ ته کړي.

تر څو دواړه د واشنگټن د بدار له پاره په خدمت او دوستي کولو کې يو له بل نه مخ ته شي - کوم چې د معاصرې صليبي جگړې مشري کوي.

نو دکتور محمد البرادعي مصر ته وروسته له هغه راغی چې خپل ټول عمر يې د ملل متحد په خدمت کې ختم کړی. هغه اداره چې په مظلومانو د ظالمانو واکداري ساتي.

او وروسته له دې راغی چې خپل عمر يې په عراق، ايران، شمالي کوريا، پاکستان، ليبيا، او سوريه کې پلټنو کې تير کړ، چې هلته د هر قسم اتومي خوځښت پسې پوزه وگرزوي.

په داسې حال کې چې هغه د امريکا، برتانيا، فرانسې او نورو زورورو د غرونو په څير د هر قسم وژونکې اسلحې په باره کې د يو حرف ويلو جرات هم ځان ته نه ورکوي.

مصر ته راغی د هغه نړيوال نظام مخلص کار کوونکی چې په نړيواله دوهمې جگړې کې بريالي غرب په نورو باندې ورتپلی دی.

هغه برادعي چې متکبر نړيوال نظام ځيني خوښ شو او د نوبل جائزه يې ورته ورکړه، کوم چې ده نه مخکې غټو مجرمانو ته ورکړل شوې وه، لکه اسرائيلي وزيراعظم بيگن، مصري مشر سادات او گستاخ مجيب محفوظ، او اوباما ته.

راغی تر څو په آزادۍ سره وگرځي او د امريکې ساتنې او پالنې نه گټه پورته کړي، کوم چې د مبارک هغو سزا ورکوونکو چې د هغه سره هر سيالي کوونکې باندې هم رحم نه کوي لاسونه ځينې ونيول، کوم چې يې د خپلو خلکو په عذابولو کې هيڅ درنگ ندی کړی.

او مصر يې په خپله معاصره صليبي جگړه کې په يو نړيوال مرکز باندې بدل کړی.

هغه جلااد مبارک د امریکا د لورینې د نمایندې په وړاندې د یوتلونکي پشک په خیر ودریدو، او مصر یو ناخپه په داسې حال کې راپاڅیده چې په نړیوال نظام کې مخکنی مامور ورته په داسې حال کې راگرځیدلی چې شمال او جنوب کې گرځي راگرځي او د آزادۍ او دیموکراسۍ زیري ورکوي او همدا راز علمانیت خو به لانه هیروو.

او ویل کيږي چې ولې به د برادعي تائید نه کوو کله چې مونږ ته تغیر راوړي، او دا داسې یو سوال دی چې سوال کوونکي یې باید راوینښ کړای شي، او د دنیا او تاریخ په حقیقتونو باندې خبر شي، کوم څوک چې تغیر غواړي باید خپل ځان نه پوښتنه وکړي چې کوم خوا ته تغیر او څرنگه؟

کومې خواته غواړي چې لارشي؟ آیا یو اسلامي دولت جوړولو خواته چې شریعت نافذ کړي، د مظلوم مرسته وکړي، عدل خور کړي او د شوری نظام راوړي.

او که مسخه شوې او مشکوکې علماني عقیدې او د امریکا فیصلې خواته.

او څنگه به تغیر راشي؟ آیا په مسالمت آمیزه صلحې او د آمنې طریقې سره، او په دې کار ښکاره کولو چې غربي صلیب پرسته او علماني عقیدې لرونک نړیوال نظام روا وگڼو، او که په جهاد، کوشش، مقاومت او په نیکو د امر کولو او له بدو د منع کولو له ليارې.

آیا د ناتوانی سوالگری او نفع اخیستلو د منهج له ليارې، او که په خپله عقیده د ثابت پاتې کیدونکو مجاهدینو په منهج، او دا هماغه منهج ده چې امریکا یې دې ته مجبوره کړې چې له افغانستان او عراق څخه خپل وتل اعلان کړي.

او دا هماغه منهج دی چې د دوی هغه تگلارې یې ور خرابې کړې چې د دوی په ټانگونو کابل او بغداد خواته سپرو د نړیوال اسلامي تنظیمونو ستورو، درباري علماؤ او د ماردین نویو قادیانیانو، او په عراق ایران او افغانستان کې شیعہ مراجعو ورسره مرسته کړې وه.

په مصر او نورو اسلامي هیوادونو کې د زرداري، شیخ شریف، کرزي، او برادعي بیرغونو لاندې د ودریدو له ليارې کله هم تغیر نه رازي.

کله به هم د بې دينانو او د نړيوال طاغوتي نظام باندې د بدلونکو تر بيرغ لاندې تغير رانشي.

تغير په زيات مقاومت او دفاع کولو باندې راځي، چې د حق اظهار په عقیده باندې ټينگ او د هغې د راتلو په لار کې کوشش وکړي، چې دا په واقع کې په بنکاره قرباني او په ځان او مال سره جهاد کولو، او په نیکو د امر کولو او له بدو په لاس، ژبه، او زړه سره د منعه کولو ليارې راتلای شي.

او د تغير په دې ليار کې اول گام په واقعیتونو باندې پوهه ده، او له ټولو څخه واضح او بنکاره حقيقت د توحيد پوهه ده، کوم چې بايد د هر نظام، دستور او قانون له پاره حاکمه مرجع وي.

او دوهم د دې حقايقو د هغې جگړې طبيعت پيژندل دي چې مونږ په کې اخته يو، چې دا د اسلامي امت او د هغوی د اشغالگر خارجي دشمن او د داخلي مزدورانو تر مينځ جگړه ده.

او زمونږ آزادي او کرامت، عزت او په دنيا او آخرت کې زمونږ برياليتوب تر هغو نه راځي چې دې دواړو ډلو ته مو ماتې نه وي ورکړې.

نو ځکه د دې پوهاوي خوریدل په مونږ کې ضروري دي، د تغير د ضرورت پوهه چې د باطل شرک او غيرالله ته د تحاکم او د اسلام د دشمنانو د پیروئ څخه حق توحيد، تحاکم الی الله او د اسلام د دشمنانو څخه آزادی خواته تغير.

او بايد د هغه دعوت په بې اساس والي پوهه راشي چې وايي: چې خپل حریت، عزت، او کرامت خواته تغير په دې رازي چې امريکي سلطې او د هغې له راليرلو نمايندگانو سره يو ځای شي.

او ټول هغه څه چې دا وروستی دعوت يې راپيدا کوي هغه له يوې پیروئ نه بلې پیروئ ته، او له يو فساد نه بل فساد ته تلل دي. او کله چې دا پوهاوی د امت اسلامي صفونو په مينځ کې خپور شي نو بيا به مقصودي تغير ته د رسيدلو له پاره نور قدمونه پي درپی وي.

نو ځکه زه هر آزاد، شريف، او په خپل دين، اسلام عزت او کرامت باندې حريص ته بلنه ورکوم چې په خپل ټول توان سره د دې پوهاوي له پاره کار

و کړي، دا پوهاوی چې زمونږ اوسنی فاسد حالت قبول خو ممکن نه دي، ځکه دا خو د شريعت نه گړځيدلو، د جابر قوتونو تابعوالی، او د سياسي ديکتاتوری رانيول، د مالي فساد، ټولنيز ظلم او اخلاقي بې بندوباری يو حالت دی. په دې باندې پوهاوی چې زمونږ مقصودي هدف خو شريعت ته فيصلې وړل دي، او د نړيوالو جابرانو له نظام څخه خلاصول، او د مسلمانانو د ځمکو آزادول، د عدل عام گړځول، شورايي نظام راوستل، او د امت خپلو حاکمانو سره حساب کول دي.

بيا په دې باندې پوهاوی چې مقصودي هدف حاصلول، د سوال کولو، په شاتگ او روان حالت قبولولو له لارې ممکن نه دي.

بلکې د دې کار لاسته راوړل په ځان او مال د جهاد کولو او په نیکو د امر او د بدو د منع کولو له ليارې راځي.

او هر آزاد شريف ته په خپل دين، اسلام عزت او کرامت باندې حريص ته قسم ورکوم! چې له معاصرې صليبي حملې سره د تعامل کولو د دواړو تگلارو تر منځ مقارنه وکړي.

چې د جهاد، په الله ﷻ باندې د عزت حاصلولو، او په لاس او ژبه سره د غټو مجرمانو مقابله کولو منهج، او بل د ذليلوالي، سوال کولو او د هر فرصت په لټه کې اوسيدل، او په سپينه مانی کې د رومي قيصر راضي کولو منهج دی.

يقينا چې د جهاد او عزت تگلارې هغه څه ثابت کړل چې د هغه انتظار کوونکي چې په الله او ورځې د آخرت ايمان نه لري په فکر کې هم نه وه.

نو د دنيا او د ماديت په ترازو کې د امريکا په سر لښکری د زبر ځواکونو لکه چې دوئ يې وايي او ورسره صليبي غرب، او د اسبابو په لحاظ فقيرو، مگر په ايمان باندې نغښتي مجاهدينو تر مينځ هيڅ برابرتيا نشته.

مگر د دنيا او د ماديت حسابونه د هغو اساسي سنتونو څخه ناخبره دي چې په دې جهان باندې حکومت کوي. کوم چې الله ﷻ په قرآن کې مونږ ته له هغه نه خبر راکوي.

چې فرمايي: ډيرې وړې ډلې د الله په حکم په لويې ډلې برلاسي شوې دي. او الله خو صابرانو سره (مل) دی. نو د الله په لار کې جنگيره، له ځانه پرته په بل چا نه

بې نيولې، خو مؤمنان (جگړې ته) هڅوه، نژدې ده چې الله د کافرانو جگړه ايساره کړي، او د الله جگړه هم ډيره سخته او سزا بې هم ډيره شديدې ده. او مونږ غوښتل چې په هغو خلکو مهرباني وکړو کوم چې په ځمکه کې کمزوري کړي شوي وو، او امامان بې وگرځوو او هم هغوی وارثان وگرځوو. او په ځمکه کې هغوی ته واکمني ورکړو او فرعون، هامان او لښکرو ته يې له دوی (بني اسرائيلو) نه هغه څه وروښو چې ترې ويريدل.

يقينا جهاد او په الله ﷺ باندې د عزت حاصلولو تگلارې لويو مجرمانو ته عذاب او ډيره وژنه لاسته راوړه.

نو عسکري ماتې يې پې درپې شوې، او اقتصادي تاوانونه يې پرله پسې شول، او د دې اعلان يې وکړ چې مونږ له عراق او افغانستان څخه تلونکي يو، او لا تر اوسه په دې جگړه کې مجاهدين د امريکا په مشرۍ د لويو مجرمانو سره چې ډيره دنيا يې تر شاه ولاړه ده په مخامخ مقابله کې دي.

او له شانه ورته د ناتواني داعيان، درباري فقهاء، سوالگر علماء، او اسلام ته د منسوبو حرکتونو بې دينه شوي قيادتونه ورته تکليف رسوي.

او د دې دوه گوني دښمنی او جوړه شوې جگړې سره سره الله ﷺ پر خپلو مجاهدينو ثابت قدمي نازله کړې، او د صليبيانو او د هغوی د مزدورانو صفونه يې کاواکه کړي، او د هغوی په زړونو کې يې ويره اچولې.

يقينا صليبي غرب په افغانستان او بيا په عراق باندې له نهه کلني حملې وروسته په دې خبره پوه شوی چې د نظام بريا ممکنه نه ده، نو ځکه هغه هيلو، دسيسو، او خلکو اخیستلو ته اړ شوی.

او يقينا صليبي غرب ډير غوښتن قسم ډلې خپل ځان ته رابښکلي چې قوي حرکتونو ته منسوبې وې، او ډير هغه خلک يې هم ځان ته رابښکلي چې نړيوال اسلامي حرکت ته منسوب وو، او دوی د دې له پاره استعمالوي تر څو چې امت له جهاد، په نيکو له امر کولو، او له بدو منع کولو، او په خپل توحيد له منگولو لگولو، او په شريعت له فيصلې کولو نه واړوي.

او له قومي حرکتونو څخه ډیر مشهور چې غرب خان ته راپرولی، یو هم د فتحې حرکت ده کومو چې دا دعوه کوله چې له ډیرې مهمې قومي مسلې څخه دفاع کوي.

نو خپله قومي مسئله یې خرڅه کړه، او د خپل قوم په ډیرو ځمکو یې د اسرائیلو د واکمنۍ اعتراف وکړ، او یا لکه دوی چې وایي: په تاریخي فلسطین باندې، او د اسرائیلو په هويت باندې یې د خپل قوم په خلاف چې په اته څلوېښتم کې د اشغال شوي فلسطین اصلي اوسیدونکي وو اقرار وکړ، او په دې توګه قوم پرستانو خپل قوم او ځمکه دواړه خرڅ کړل.

نو د دوی مثال د هغه چا په شان ده چې خپل خان ته له خرما څخه بوت جوړ کړي، او چې کله وری شي نو بیرته یې وخوري، نو ځکه په فلسطین کې خپلو خلکو ته دا نصیحت کوم چې د دوو تګلارو په مینځ کې توپیر وکړي:

د هغه علماني مرسته پرینودونکو تګلاره چې د غرب پښو لاندې رغوي او د اسرائیلي امنیتي ادارې مرسته کوي، او له غرب او په منطقه کې د هغوئ له مزدورانو سره همناو دي.

او په دې کې فلسطیني واکمني او ټول عربي دولتونه یې له استثناء شامل دي، او زه له دې نه یو هم نه مستثنی کوم ځکه د دوی په مینځ کې هیڅ توپیر نشته، مګر د اعلان په هغه درجه کې چې دوی امریکا او غرب ته څومره سر ټیټي دي، او حقیقي تعاون خو د دوی مینځ کې په خپل قوت سره روان دی.

او ټول په کراتو مراتو له فلسطین نه لاس په سر شوي کوم چې دوی ورته تاریخي فلسطین وایي، او د دوی وروستی څرګندونې صلحې ته د عربي مخکيوالي تر عنوان لاندې وي، کوم چې دوی په کې د فلسطین د اکثر و حصونه تیر شول.

بلکې له اسرائیلو سره د تفاهم کولو په خبره د څرګندونو په وخت کې د فلسطینیانو د بیرته ورګرځیدلو له حق څخه هم په شا شول، او له فلسطین نه دا تیریدنه، تر فلسطیني وطني واکمنۍ او عربي دولتونو پورې محدوده پاتې نشوه، بلکې ټولو هغو قومي او چپي ګوندونه ته هم ورشامله شوه چې نړیوالیزم مني، او د مسلمانانو د ځمکو د غصبولو د بین المللي قراردادونو احترام کوي.

او دا بې دینه تبتيدونکی حرکت د هغو فلسطيني حرکتونو سياسي مشران چې ځان اسلام ته منسوب بولي دې ته هڅوي چې د قوم په اساس د دولت جوړولو له اساس سره اتفاق وکړي، يعنې د سايس بيکو تړون ومنې، او د شريعت د حاکميت نه خپله بيزاري اعلان کړي.

او دې دعوه کړل شوي اکثریت، هوا هوس ته د فيصلې وړولو له ليارې، او يا کوم چې دوی ورته ديموکراسي وايي، او له دې نه دا راوړي چې په فلسطين کې به د غرب او ځاننو اسرائيليانو مزدوران مني، او دا د فلسطين واکمنی د محمود عباس په مشرۍ له منلو له ليارې او په هغې کې د عملي برخې اخيستلو له ليارې، او دا بيا له ځاننو سره د وطن يووالي تر عنوان لاندې د ضرورت د منلو له ليارې، او په دې اعتراف کولو چې محمود عباس ته به د فلسطين په نامه د خبرو کول ورسپاري، او د بين الملل د هغو قراردادونو اعتراف او احترام به کوي کوم چې فلسطين تقسيموي، او بيا يې ډيره برخه اسرائيلو ته ور حواله کوي، او دا د مکې په اتفاقيې د امضاء کولو له ليارې.

او د دې علماني بې غيرته منهج په مقابل کې يو بل منهج ده چې د شريعت په حاکميت، د امت مسلمه په يووالي د اسلام په وروړولی، او په دې چې د اسلام ټولې ځمکې د يو ملک په منزله دي ايمان لري، او په چينچيا کې له مجاهدينو بيزاري نه اعلانوي، بلکې د اسلام له منهج څخه د هر ګرځيدلي او له خپل دين، شرف او ځمکې نه د په شا شوي څخه خپله بيزاري اعلانوي.

او دې خوځښت په خلاف ټول غربي دولتونه په سر کې يې امريکا او هغه حکومتونه او ملکونه چې ورسره روان او توافق لري ورټول شوي.

مګر همدا خوځښت د اميد ځای دی، او د همدې خوځښت تګلاره ډيره رڼه او عقیده يې ډيره صحي ده، او دوی د کتاب الله او د سنت رسول الله ﷺ په صريحو او قاطعو دلايلو اعتماد کوي، او د امت اسلامي په تاريخ او سياسي حقايقو دليل نيسي، او د درباري علماؤ او په رياض، قاهره، او قطر کې د تنخوا خورو علماؤ فتواګانو باندې باور نه لري.

نو په فلسطين کې په اسلامي امت لازمه ده چې خپله لاره معلومه کړي. او دا وپيژني چې څه کول غواړي؟ آیا دا غواړي چې دالله ﷻ په ځمکه ده هغه

شريعت حاکم کړي، او داسلامي ځمکونه اشغالگر وشرې؟ کومې چې د فقهاؤ په اجماع سره د يو ملک په منزله دي.

او که يو داسې علماني ټوټې شوی کمزوری دولتکی غواړی چې نړيوالې او ځايي پټې او ښکاره دسيسې ورباندې ملنډې ووهي.

او اول اختيار چې په فلسطين کې د اسلامي دولت جوړول، او له هغه او ټولو اسلامي ملکونو څخه د اشغالګرو شړل دي، دا به کله هم له هغو عربي دولتونو سره چې فلسطين يې اصلا خرڅ کړ د خبرو اترو له ليارې سرته ونه رسيري، کوم چې په خپله ځمکه فلسطيني حرکتونو ته د دې له پاره ځای ورکوي تر څو هغه په خبرو اترو کې د يو کاغذ په څير وکاروي.

دا تگلاره يو بل اسلوب او يو مختلف منهج ته ضرورت لري، کوم چې مجاهدين يې مخ په وړاندې بيايي او صليبي اشغالګران يې له افغانستان او عراق څخه د وتلو اعلانولو ته مجبور کړي.

نو ځکه اې زمونږ اسلامي امته!

په غرب کې غټو مجرمانو د دې هڅه کړې او کوي به يې چې د داسې چا پلټنه وکړي چې د دوی او د دوی د مزدورانو مرسته او مدد وکړي، له هغو خلکو نه چې اسلامي حرکتونو ته منسوب وي، يا لکه درباري علماء او يا د تنخواه او منصبونو له فقهاؤ څخه.

نو په افغانستان کې هغه چې ځانو ته يې پخواني مجاهدين ويل، کابل ته روان امريکايي ټينګونو باندې وروختل، دا وروسته له هغه چې په اوو ټينزو بمونو ويجاړ کړل شوی وو، او سره له دې هم نړيوال اخوان المسلمین تنظيم له دې نه خپله بيزاري اعلان نکړه.

او په عراق کې سيستاني او نورو شيعه مراجعو د مسلمانانو په خاوره له ورختلي دشمن سره د نه جگړې کولو فتوا ورکړه.

او هلته د اخوان المسلمین مشرانو په عراق کې د امريکايي اول ګورنر په مجلس کې برخه واخيسته،

او همالته د هاشمي تسليم شوی تنظيم وو کومو چې د سي، آی، اې د يوې شعبي په بڼه کار کولو، او سره له دې ټولو نړيوال اخوان المسلمین تنظيم له دوی نه خپله بيزاري اعلان نه کړه.

او په جزیره العرب کې درباري علماء کوم چې د توحيد د عقيدې نه د عقايدو يو کولو ته ور وگرځيدل، په جزيره کې هغه درباري علماء چې هغوی د امريکا له خوا په مسلمانانو باندې ټاکل شوي ولي الامر ته جزیره العرب ته د سلگونو زرو اشغالگرو ځواکونو د ورننوتلو فتوا ورکړه، او عراق ته يې د جهاد له پاره د نه ورتگ فتوا په دې وجه ورکړه چې دا خو يوه فتنه ده، او هغو چې د غزې د مرستې کولو له پاره يې د نه مظاهره کولو فتوی په دې وجه ورکړه چې دا خو يو شور ماشور ده چې د الله ﷻ له ذکره خلک مشغولوي.

او په جزيره کې ځينې اسلامي حرکتونو ته منسوبو ډلو د علي عبدالله صالح سره د مسلمانانو د ولی الامر په حيث بيعت وکړ. وروسته له دې چې امريکا، هغه په مسلمانانو د خپل ولی الامر په حيث تصديق کړو.

او په صومال کې شيخ شريف احمد، د هغو محاکمو رئيس چې اسلامي وي، د صليبي غرب او له شرق او غرب څخه د اشغالگرو خواته د مرستې لاسونه ورغځولي تر څو دی د واک په گدۍ کښيږي.

مگر په صومال کې د توحيد زمريان ورته په کمين کې ناست وو، او دې ده حکومت يې په څو کيلو مترو کې را محاصره کړی.

او د صومال مسلمان خلک يې د امت د اشغالگرو دښمنانو او د هغوی د خاينو مزدورانو خلاف جهاد ته سره راټول کړل.

او چيرته هم چې ورسيدل نو شريعت يې نافذ کړ، عدل يې خور کړ، نافع علم او صحيح دعوت يې عام وگرځاوه، او د الله ﷻ په مرسته او توفيق سره يې په شرقي افريقا کې د اسلام او جهاد محکمه قلعو جوړه کړه، سره له دې چې شمير او اسباب يې د دښمن په مقابله کې کم دی.

او په مصر کې د دوی غټ شيخ د غزې د محاصره کولو اجازه ورکړه، کوم چې د ناکاره کارونو يو اوږد لست لري، چې ازر ته د اسرئيلي حاخام له میلستيا رانیولی، بیا د حجاب د لرې کولو پورې.

او مغرب اسلامي کې علماني او د خلکو د شتمنیو لوټوونکي حکومت کوم چې د فلسطين نه په شاه شوی د درباري مشايخو او د منصبونو او تنخواه خورو فقهاؤ نه په دې کې مرسته غواړي چې با برکته ورته ووايي، او شرعي حکومت یې وپولي او په مجاهدینو باندې لعنت ووايي.

او اې مسلمان امته دا خندوونکې او ژړوونکې نندارې به تر هغو روانې وي تر څو جهاد، سنگر کې پایداري او هجرتونه روان وي.

نو دا تل پاتې سنت او هر اړخیز قانون دی.

الله ﷻ فرمایي: او په همدې توگه مونږ هر نبي ته له مجرمانو نه څه دښمنان کړځولي وو، او ستا رب لار ښوونکي او مرستندوی بس دی.

هغه فتوی ورکړه د باطل او د گمراهی خبره یې وکړه.

او په ښارو کې یې ښکاره کفر راوړ.

نو ته به په هره ځمکه د یو بلونکي نه واورې.

چې درواغجن او یا ښه ته بلنه کوي.

او ته به په هره ځمکه فتنه ووينې.

چې دین به په ارزانه بیعه پلوري.

چې د معز په سرو او تورو به فتوا ورکوي.

او اې مسلمان ملته دا د هغې پوهاوي په اهمیت باندې نور هم تاکید کوي چې اوس مې ورته اشاره وکړه، پس باید اسلامي امت ټول، په سر کې یې مجاهده ډله په هغه څه پوه شي کوم چې یې چاپیریال کې تیریري، او په نومونو او ظاهر داریو تیر نوزي، بلکې د دعوتونو ریښتینولی او دعوو صحت ته به گوري. الله ﷻ فرمایي: او کله یې چې ووينې، بدنونه یې ډیر ښه درته ښکاري او که څه ووايي، نو خبرې ته یې غور نیسې دوی لکه (دیوال ته) درول شوي

لرگي (داسې دي) هره چيغه د ځان پر خلاف گڼي. (اصلي) دښمنان دي نو ځان ترې ساته. الله دې هغوی تباہ کړي، کوم خواته گرځول کيږي.

زما مسلمان ملته دا ده په افغانستان او عراق باندې د صليبي حملې د نهو کلو په تيريدو سره، وروسته له دې چې ستا د نيکو مجاهدو زامنو حملو دوی کمزوري کړي، اوس سر ورباندې گرځي، او وروسته له دې چې د زياتو ځاني او مالي زيانونو له وجهې يې خپل توازن له لاسه ورکړی، اوس له دې نه د يوې لارې د وتلو په لټه کې دي.

نو اې محبوب امته! دا هماغه لار ده چې پرې اې نږدې.

الله ﷻ فرمايي: له هغوی سره وجنگيږئ، الله به ستاسو په لاسونو هغوی ته سزا ورکړي، رسوا به يې کړي، د هغوی په خلاف به ستاسو مرسته وکړي او د مؤمنانو خلکو زړونه به يخ کړي. او د زړونو تاو به يې ايسته کړي او الله به توبه قبوله کړي پر هغه چا چې خوښه يې شي او الله ډير پوه حکمت والا دی.

زما مسلمان امته! تاسو ټولو او بالخصوص جهادي اوسنگري ځواکونو ته د صليبي حملې د نهم کال په تيريدو سره د دې مبارکي ورکوم چې جهادي او سنگري ځواکونه به کاميابدونکې ورځنې راووزي. او صليبي اشغالگر ځواکونه به په زخمنو کمزوري شوي وي، او د زياتو ځاني او مالي تاوانونو نه به تباہ شوي وي.

او په دې لړ کې په هر ځای کې خپلو مجاهدينو وروپو ته د دې تاکيد کوم چې حقيقي کاميابي د الله ﷻ د شريعت په ټينگ عملي کولو، او د هغه په تطبيق کې د سستی نه کولو کې ده.

نو ځکه مجاهدينو باندې لازمه ده چې د مسلمانانو د وينو د حرمت ساتلو باندې پوره حريص وي، او عمليات يې بايد د دې غوره شريعت په رڼا کې منظم شوي وي. او خپل هر عمليات بايد له ټولو جوانو وڅيږي.

او د هر هغه عمليات چې نسبت يې دوی ته وشي او دوی نه وي کړي، او د مسلمانانو په خلاف په بازارونو، مسجدونو، او عامو ځايونو کې پلي شوي وي، په کلکه رد او له هغه نه خپل براءت اعلان کړي.

بلکې مونږ له هر هغه عملياتو څخه هم خپله بيزاري اعلانوو چې کومې مجاهدې ډلې سرته رسولې وي، او د مسلمانانو د سلامتيا وس يې پکې نه وي کړی. ځکه له خپلو کورونو زموږ وتل، د وطنونو پرېښودل، او د قربانيو وړاندې کول، دا هر څه د الله ﷻ د رضا د حصول اود شريعت او د دين د احکامو د مرستې له پاره دي.

زما مسلمان امته! په دې نهو کلونو کې د لاسته راغليو عبرتونو څخه دا هم دي چې د صليبي حملې په وړاندې د مجاهدينو کلک ودریدل، او د خپل بار و بستر په تړلو د هغوئ مجبورول، ترڅو ذليله او سپکه ووزي، دا ټول د حکومتونو او مؤسسو نه لرې تر سره شوي.

ځکه د اسلامي ملکونو حکومتونو خو خيانت وکړ او د مسلمانانو په خلاف د صليبيانو سره په حملې کې شريک شول.

نو دا چې په کوم شي دلالت کوي، هغه د مسلمان امت په قوت او د هغې د پټو طاقتونو په لويوالي دلالت کوي.

بلکې ډيرو اسلامي ډلو د خپلو حکومتو څخه متفاوت موقف ونيولو، په کوم وخت کې چې حکومتونو خپل ځواکونه افغانستان ته د دې له پاره ليرل چې مسلمان په کې ووژني، نو مسلمان امت خپل زامن ليرل تر څو هلته صليبيانو سره جهاد وکړي، او د دې موقف له ښکاره مثالونو څخه په پاکستان او ترکيه کې د مسلمان امت موقف ده، چې له همدې دوو څخه د مجاهدينو ډلې پي پي افغانستان ته روانې دي.

او د عجيبه خبرو څخه خو لا دا ده چې له يوې خوا په افغانستان کې ترکي ضابطانو د ناټو د تړون ځواکو مشري کوله، او له بلې خوا ترکي زرورو مجاهدينو په خپلو حملو، کميونو، استشهادي حملو سره دې تړون ته سخت عذابونه رسول.

يقينا ترکي مجاهدينو د خپلو هغو پلرونو عظمت بيا را ژوندی کړ چې د اسلام له هستې څخه يې پنځه قرنه دفاع کړې وه.

نو ځکه په ترکي مسلمان ملت باندې لازمه ده چې د خپل حکومت د هغه عمل په وړاندې ودريري کوم چې دوی په افغانستان کې د مسلمانانو په وژلو کې شريک دي.

او همدا کار بايد د پاکستان حکومت سره هم وشي، کوم چې په صليبي حملې کې يو اساسي شريک دی.

او حال دا چې پاکستاني مجاهدين په افغانستان کې د جهاد پوره شريکان دي، او څوک کولای شي چې د شهيد ابي دجانه خراساني قهرماني هيره کړي، کوم چې اردني مزدور حکومت ته يې د افغانستان په ځمکه داسې درس ورکړ چې کله به يې هم هيره نه کړي.

زما مسلمان ملته! يو ځل بيا د دې تيرو نهو کلونو د لاسته راوړنو مبارکي درکوم. او همدا راز د الله ﷻ په حکم د نږدې راتلونکې کاميابې مبارکي هم درکوم.

او هغه ورځ به بيا مؤمنان خوشالي کوي. د الله په (دغه) مرسته باندې. چاته يې چې خوبه شي مرسته يې کوي او هماغه ډير مهربان برلاسی دی.

وَأَخْرَجُوا دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.